

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 19C/68/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117221307
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Macášková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2117221307.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Danou Macáškovou, v právnej veci žalobcov: X. H. F., U.. X.X.XXXX, R. T. XX/X, T., X. Š. F., U.. X.XX.XXXX, R. T. XX/X, T., X. W. L., U.. XX.XX.XXXX, R. E.Ā. XXXX/XX, T., všetci žalobcovia zastúpení: JUDr. Milan Čápka, advokát so sídlom Grosslingova 6 - 8, Bratislava, proti žalovaným: 1. EsoFin, s.r.o., so sídlom Jána Milca 34, Žilina, IČO: 46 736 450, 2. VERSLUN, s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, Žilina, IČO: 50 439 782, obaja žalovaní zastúpení: Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s.r.o. so sídlom Daniela Dlabača 35, Žilina, o určenie, že tu právo nie je, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovaný v 1. rade má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalovaný v 2. rade má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenu súdu dňa 25.10.2017 domáhali vydania rozhodnutia, ktorým súd určí, že záložné právo zriadené na základe Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnosti uzatvorenej medzi žalobcom 1. a 2. a žalovaným 1. k bytu č. XX zapísaného na M. Č.. XXXX D. L..Ú.. T., nie je a tiež, že práva vyplývajúce zo Zmluvy o úvere č. XXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom 3. a žalovaným 1. zo dňa 30.10.2015, nie sú.

Uvedeného sa domáhali na tom skutkovom základe, že žalovaný 1. rade a žalobca v 3. rade uzatvorili Zmluvu o úvere, zo dňa 30.10.2015, ktorá obsahuje okrem iného dojednanie o rozhodcovskom konaní. S ohľadom na skutočnosť, že žalobcovia majú za to, že táto zmluva je z dôvodov uvedených v tejto žalobe spotrebiteľskou zmluvou a žalobca v 3. rade spotrebiteľom, je toto dojednanie neplatné a preto ho nemožno aplikovať.

Medzi žalovaným v 1. rade a žalobcami v 1. a 2. rade bola zjednaná Zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 30.10.2015, ktorá obsahovala dojednanie o rozhodcovskom konaní, avšak s ohľadom na predmet sporu nemožno na toto dojednanie prihliadať.

Nakoľko táto žaloba smeruje k určeniu, či záložné právo vzniklo a či tu právo zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 30.10.2015 je/nie je, je tak spornou otázkou aj vznik záložného práva k nehnuteľnosti, t.j. vecného práva, a preto nie je v súlade s ustanoveniami zákona o rozhodcovskom konaní, možné takýto spor riešiť v rozhodcovskom konaní ale je ho potrebné riešiť na všeobecnom súde.

Žalobca v 3. rade uzatvoril dňa 30.10.2015 ako dlžník so žalovaným v 1.rade, spoločnosťou EsoFin, s.r.o., Zmluvu o úvere č. XXXXXX na čiastku 36.240,- EUR, konečná splatnosť úveru bola dňa 30.10.2016, na základe ktorej boli žalobcovi v 3. rade poskytnuté finančné prostriedky v uvedenej výške. Za účelom zabezpečenia pohľadávky bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnosť - predmetný byt,

ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov - žalobcov v 1. a 2. rade. Žalobcovia v 1. a v 2. rade sú starými rodičmi žalobcu v 3. rade. Záložné právo bolo zriadené Zmluvou o záložnom práve k nehnuteľnosti uzatvorenou medzi spoločnosťou EsoFin a žalobcami v 1. a v 2. rade dňa 30.10.2015 a zmenkou vystavenou dlžníkom, avalovanou záložcom, na zmenečnú sumu 44.937,60 EUR, splatnú 30.10.2016. Nakoľko žalobca v 3. rade nebol schopný úver splácať, (jediná úhrada, ktorá bola zo strany žalobcu v 3. rade vykonaná bola vo výške 15,00 EUR dňa 30.11.2015), doručila spoločnosť EsoFin žalobcovi v 3. rade dňa 2.5.2016 mimoriadnu splatnosť dlhu a výzvu na zaplatenie pohľadávky. Dňa 30.5.2016 doručila spoločnosť EsoFin žalobcovi v 3. rade vyčíslenie pohľadávky veriteľa k 30.6.2016 vydané na žiadosť dlžníka a výzvu na zaplatenie pohľadávky veriteľa. Dňa 12.7.2016 spoločnosť EsoFin doručila žalobcovi v 3. rade vyčíslenie pohľadávky veriteľa k 25.9.2016 vydané na žiadosť dlžníka. Dňa 21.7.2016 bola medzi žalobcom v 3. rade a spoločnosťou EsoFin spísaná Dohoda osoby oprávnenej a osoby povinnej o uznaní záväzku a súhlase s exekúciou a vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Listom zo dňa 26.8.2016 oznámila spoločnosť EsoFin žalobcovi v 3. rade, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpení pohľadávky na nového veriteľa, žalovaného, v 2. rade, spoločnosť VERSLUN s.r.o..

Listom zo dňa 12.10.2016 oznámila spoločnosť Verslun žalobcovi v 3. rade, že s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný v 3. rade si plnil svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o úvere iba čiastočne a s ohľadom na skutočnosť, že splnenie povinnosti vrátiť finančné prostriedky tvoriace úver a jeho príslušenstvo je v zmysle Zmluvy o záložnom práve

k nehnuteľnosti zo dňa 30.10.2015 zabezpečené zriadením záložného práva k nehnuteľnosti, prístupuje spoločnosť Verslun ako veriteľ a súčasne ako záložný veriteľ k výkonu záložného práva k predmetu zálohu - nehnuteľnosti, a to spôsobom dohodnutým v Zmluve o zriadení záložného práva.

Následne bol Oznámením zo dňa 1.3.2017 žalobca v 3. rade informovaný spoločnosťou HPC Auction s.r.o., že na základe návrhu spoločnosti Verslun realizuje spoločnosť HPC Auction dražbu nehnuteľnosti, ktorej dôvodom je omeškanie žalobcu v 3. rade s úhradou splatnej pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere. Listom zo dňa 22.6.2017 boli žalobcovia informovaní o vypracovaní znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 12.6.2017 znalcom B.. Š. D., znalec určil všeobecnú hodnotu bytu (vrátane podielu na spoločných priestoroch) na 68.600,- EUR. S ohľadom na skutočnosť, že žalobcovia v 1. a v 2. rade sa nestotožnili so záverom znalca ohľadom všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti, ktorá je podľa žalobcov v 1. a v 2. rade vyššia, podali žalobcovia v 1. rade a v 2. rade voči ohodnoteniu nehnuteľnosti námietky. Listom zo dňa 15.8.2017 boli žalobcovia v 1.a v 2. rade informovaní o vypracovaní nového znaleckého posudku znalcom Ing. A. D.Ž., ktorý ohodnotil nehnuteľnosť na 78.600,- EUR.

Podľa Zmluvy o úvere je táto uzatvorená ako obchodne právna zmluva medzi spoločnosťou EsoFin ako veriteľom a žalobcom v 3. rade ako dlžníkom - fyzickou osobou podnikateľom s označením obchodného mena, miesta podnikania a čísla živnostenského registra žalobcu v 3. rade. Podľa bodu 3. Zmluvy o úvere "Podmienky čerpania úveru" sú podmienky poskytnutia úveru na prevádzku podnikania nasledovné (bod 3.2. Zmluvy o úvere): 1. účinné podnikateľské oprávnenie dlžníka, 2. pôvodný titul nadobudnutia zálohu, 3. znalecký posudok na záloh, 4. úverová zmluva, 5. zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, 6. Návrh na vklad záložného práva k nehnuteľnosti, 7. zmenka vystavená dlžníkom avalovaná záložcom, 8. potvrdenie správcovskej spoločnosti/spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorovo vyrovnaní nedoplatkov za služby spojené s užívaním bytu, X.-XX. M. XXXX pre katastrálne, územie, T..

Podľa bodu 4.1 Zmluvy o úvere., ..veriteľ poskytuje dlžníkovi účelový prevádzkový podnikateľský úver. Dlžník preukazuje účel úveru svojim výpisom zo živnostenského registra."

Ako vyplýva z podmienok poskytnutia úveru uvedených v bode 9, spoločnosť EsoFin za účelom poskytnutia podnikateľského úveru nijakým spôsobom neskúmala bonitu žalobcu v 3. rade, keď od neho za účelom poskytnutia úveru nepožadovala a neskúmala hospodárske výsledky žalobcu v 3. rade ani akýmkoľvek iným spôsobom sa nezaujímal a nezisťovala si okolnosti podnikania žalobcu v 3. rade. Zároveň spoločnosť EsoFin tiež nestanovila akékoľvek iné podmienky poskytnutia úveru vzťahujúce sa k podnikateľskej činnosti žalobcu v 3. rade než výpis zo živnostenského registra. Na základe vyššie uvedeného spoločne so skutočnosťou, že takmer všetky ostatné podmienky poskytnutia úveru sa vzťahovali výlučne k zabezpečeniu úveru prostredníctvom záložného práva k nehnuteľnosti, majú za to, že primárnym záujmom spoločnosti EsoFin vôbec nebolo poskytnúť žalovanému v 3. rade úver, avšak získať nehnuteľnosť, ktorou bolo poskytnutie úveru zabezpečené. Žalobca v 3. rade za účelom preukázania svojho príjmu zaslal sprostredkovateľovi úveru, pánovi R.. U. U. tri žalobcom v 3. rade vystavené faktúry, avšak k tejto skutočnosti je potrebné dodať, že faktúra ako taká nijakým spôsobom nepreukazuje príjem žalobcu v 3. rade, nakoľko faktúra je len účtovným dokladom a nie dokladom o reálnom príjme resp. o dosiahnutí zisku podnikajúcej osoby. V prípade, ak by pôvodný

veriteľ spoločnosť EsoFin mala skutočne záujem zisťovať schopnosť žalobcu v 3. rade splácať úver, bola by si od neho minimálne vypýtala daňové priznania, na základe ktorých by získala reálny prehľad o ekonomickom stave žalobcu v 3. rade ako živnostníka a jeho spôsobilosti splácať úver. Zároveň tiež opätovne poukazuje na bod 3.2. Zmluvy o úvere, ktorý v rámci podmienok čerpania úveru nevyžaduje žiadne preukazovanie príjmu a podnikateľská činnosť sa preukazuje výlučne výpisom zo živnostenského registra. Zároveň ako hlavná podstatná náležitosť pre poskytnutie úveru boli medzi sprostredkovateľom úveru pánom U. a žalobcom v 3. rade riešené otázky ohľadom nehnuteľnosti a jej potencionálnych právnych vád a tiarch, zriadenie záložného práva ku ktorej bolo využité na zabezpečenie pohľadávky. Postup veriteľa, keď pro forma poskytuje dlžníkovi podnikateľský úver avšak neskúma okolnosti podnikania a hospodárske výsledky podnikateľa, teda nijakým spôsobom neskúma bonitu dlžníka a pravdepodobnosť riadneho splatenia úveru, naopak jediným zabezpečením splatenia pohľadávky, o ktoré veriteľ opiera poskytnutie podnikateľského úveru je zradenie záložného práva k nehnuteľnosti, nie je možné považovať za poctivé podnikanie, resp. poctivý obchodný styk. Konanie veriteľa svedčí o tom, že jeho primárnym zámerom nebolo uzatvoriť obchodne právny úverový vzťah ale len získať titul k ovládnutiu nehnuteľnosti, ktorá slúžila v danom prípade ako záloh. Takéto konanie veriteľa je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a preto nepožíva právnu ochranu.

Súčasťou podkladov, ktoré žalobca v 3. rade poskytol pánovi U. v procese sprostredkovania úveru bolo aj Potvrdenie z Bytového hospodárstva Hlohovec, s.r.o., zo dňa 28.10.2015 preukazujúce skutočnosť, že bytové hospodárstvo evidovalo vo vzťahu k pánovi F. nedoplatok v celkovej výške 1.066,43 EUR, ktorý mal žalobca v 3. rade záujem vyrovnáť. Nie je teda pochýb o tom, že pôvodný veriteľ spoločnosť EsoFin mal vedomosť o skutočnosti, že finančné prostriedky, ktoré žalobcovi v 3. rade poskytuje na základe Zmluvy o úvere budú použité na iné účely než na financovanie prevádzky jeho podnikania. Tieto finančné prostriedky boli použité aj na uhradenie ďalších záväzkov žalobcu v 3. rade, a to uhradenie dlhu u poskytovateľa nebankových úverov, spoločnosti Anvest s.r.o., vyčíslenie predmetného dlhu bolo tiež žalobcom v 3. rade zaslané pánovi Bc. U.. Tieto skutočnosti jasne poukazovali na skutočnosť, že žalobca v 3. rade nevyužije finančné prostriedky na financovanie prevádzkovania svojho podnikania ale na svoje súkromné potreby. Túto skutočnosť žalobca v 3. rade nijak nezamlčoval ani netajil, keď sprostredkovateľovi úveru poskytol vyčíslenie úveru spoločnosti Anvest ako aj Potvrdenie Bytového hospodárstva o nedoplatku.

Skutočnosť, že pôvodný veriteľ spoločnosť EsoFin si nijakým relevantným spôsobom neoverila finančnú situáciu žalobcu v 3. rade (teda bolo poskytovanie podnikateľského úveru čisto formálne) a napriek tomu, že mal k dispozícii všetky podklady, ktoré jednoznačne svedčili o opaku, poskytla spoločnosť EsoFin žalobcovi v 3. rade finančné prostriedky, je pri najlepšom jej vlastné podnikateľské riziko, pri najhoršom je vo svetle vyššie objasnených skutočností poskytnutie úveru simulovaným právnym úkonom, ktorý zastiera právny úkon poskytnutia spotrebiteľského úveru za účelom obídenia spotrebiteľskej legislatívy a ochrany, ktorá je spotrebiteľom poskytovaná na základe zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj ďalších zákonov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, a teda konaním rozporným so zákonom, ktoré ako také nepožíva právnu ochranu. Z konania žalobcu v 3. rade a jeho vyjadrení je evidentné, že nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti ale o úver žiadal so zámerom využiť poskytnuté finančné prostriedky na uspokojenie svojich súkromných individuálnych záujmov. Zároveň je na základe vyššie uvedeného nesporné, že aj spoločnosť EsoFin bola o účele úveru informovaná a žalobca v 3. rade nijakým spôsobom nezatajil na aký účel plánuje finančné prostriedky použiť. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v 3. rade deklaroval, že úver použije na uspokojenie svojich individuálnych záujmov a nie na podnikateľské účely vystupoval žalobca v 3. rade v pozícii spotrebiteľa, ktorú skutočnosť spoločnosť EsoFin nijakým spôsobom nerozporovala ani žalobcu v 3. rade neupozornila, že poskytnutie úveru je viazané na použitie finančných prostriedkov na podnikateľské účely. S ohľadom na tieto skutočnosti je potrebné žalobcu v 3. rade považovať za spotrebiteľa a platnosť Zmluvy o úvere posudzovať podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Zároveň je potrebné podotknúť, že napriek skutočnosti, že Zmluva o úvere ako aj následná Notárska zápisnica zo dňa 21.7.2016, obsahujú "vyhlásenie" žalobcu v 3. rade, že vystupuje v pozícii podnikateľa, ust. § 52 odst. 4 Občianskeho zákonníku jasne hovorí, že "Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti". Z dikcie ust. § 52 odst. 4 OZ jasne plynie, že nedefinuje spotrebiteľa na základe formálnych znakov, t.j. či sa osoba za spotrebiteľa označí, ale spotrebiteľa definuje na základe materiálnych znakov, t.j. z uvedeného vyplýva, že formálne označenie žalobcu v 3. rade v Zmluve o úvere ako aj v Notárskej zápisnici ako podnikateľa je z pohľadu posudzovania skutočnosti, či Zmluva o úvere bola zmluvou spotrebiteľskou, irelevantné. Naopak predmetom posudzovania musí byť, či boli

naplnené znaky materiálne, teda či žalobca v 3. rade konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t.j. ako s poskytnutými finančnými prostriedkami naložil.

Žalobca síce Zmluvu o úvere riadiacu sa Obchodným zákonníkom podpísal, avšak z emailovej komunikácie medzi žalobcom v 3. rade a sprostredkovateľom- úveru pánom U., keď žalobca v 3. rade niekoľkokrát spomenul, že je v ťaživej životnej situácii a finančné prostriedky potrebuje čo najskôr, je zrejmé, že túto podpísal v tiesni. Uzatvorenie Zmluvy o úvere, ktorej obsah bol jednostranne daný veriteľom a žalobcovi v 3. rade nebola daná možnosť ovplyvniť obsah a rozsah v nej obsiahnutých zmluvných záväzkov (teda sa okrem iného jednalo o adhéznú zmluvu) svedčí o tom, že veriteľ využil tieseň a neľahkú životnú situáciu žalobcu v 3. rade. Takýto postup je v rozpore s dobrými mravmi a v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníku je taký právny úkon, ktorý sa prieči dobrým mravom, neplatný. Na základe informácií zverejnených Národnou bankou Slovenska nefiguruje spoločnosť EsoFin - žalovaný v 1. rade na zozname subjektov Nebankových veriteľov a iných nebankových veriteľov, ktorým Národná banka Slovenska udelila povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Z uvedeného vyplýva, že predmetná Zmluva o úvere je ako zmluva uzatvorená medzi veriteľom - podnikateľom, ktorý nemal povolenie Národnej banky Slovenska na poskytovanie spotrebiteľských úverov a dlžníkom - fyzickou osobou, ktorá nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti ale uspokojuje svoje individuálne potreby, teda spotrebiteľom, neplatná.

Navyše uzatvorenie predmetnej Zmluvy o úvere medzi spoločnosťou EsoFin a žalobcom v 3. rade bolo sprostredkované fyzickou osobou - podnikateľom pánom Bc. U. U., obchodné meno U. U. - B., miesto podnikania E. XXXX/X, XXXXX F.. Podľa výpisu z predmetného živnostenského registra nemá pán Neuwirth a ani v rozhodnom období nemal oprávnenie vykonávať voľnú živnosť - sprostredkovať poskytovanie úverov alebo pôžičiek.

Zmluva o záložnom práve k nehnuteľnosti uzatvorená medzi spoločnosťou EsoFin a žalobcami v 1. a v 2. rade má povahu akcesorického záväzku, ktorý trvá popri hlavnom záväzku a je od neho závislý. Z akcesorickej povahy zabezpečenia záväzkov vyplýva, že vedľajší (zabezpečovací) záväzok nemôže platne vzniknúť bez existencie platného hlavného (zabezpečovaného) záväzku. V prípade, že je pre rozpor so zákonom neplatná Zmluva o úvere nemohla platne vzniknúť ani Zmluva o záložnom práve k nehnuteľnosti. Z dôvodu neplatnosti Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnosti v súvislosti s právnou zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv než sám má, nenáležia žalovanému (ako postupníkovi pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťou EsoFin a žalovaným) práva záložného veriteľa podľa ust. § 151j Občianskeho zákonníku. Z tohto titulu záložný veriteľ nie je oprávnený vykonávať záložné práva, resp. poveriť tretiu stranu realizovaním dražby nehnuteľnosti.

Žalobca v 3. rade sa nemôže v danom prípade domáhať práva na plnenie vyplývajúceho mu zo Zmluvy o úvere voči žalovanému v 1. resp. v 2. rade a je neustále v právnej neistote, že si akákoľvek osoba bude uplatňovať práva resp. bude sa domáhať splnenia povinností, ktoré vyplývajú zo Zmluvy o úvere, tak ako sa ich domáhal žalovaný v 1. rade resp. žalovaný v 2. rade. Tak isto je v danom prípade zrejmé, že žalobcovia v 1. a v 2. rade sa nemôžu domáhať svojho práva žalobou na plnenie a preto pristúpili k podaniu tejto žaloby a je potrebné aby konajúci súd určil, že tu nie je právo vyplývajúce zo Zmluvy o úvere ako aj zo Zmluvy o zriadení záložného práva. Existencia zápisu záložného práva v príslušnom katastri nehnuteľností v nadväznosti na neplatnú Zmluvu o úvere a Zmluvu o zriadení záložného práva spôsobuje u žalobcov stav právnej neistoty, ktorý nemožno inak odstrániť, ako vydaním rozhodnutia, že záložné právo vyplývajúce zo Záložnej zmluvy nie je resp. neexistuje, čím je aj daný naliehavý právny záujem na určení neexistencie.

2. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 20.8.2018 uviedol, že tvrdenia žalobcov v rade 1./a 2./ a 3./ považuje za účelové a smerujúce k vytvoreniu nepravdivého obrazu o rozhodných skutkových okolnostiach prejednávanej veci. Z obsahu vyjadrenia vyplýva snaha vykresliť žalovaného v rade 1./ ako subjekt povinný zisťovať osobné pomery na strane dlžníka a záložcov, čo je však v príkrom rozpore s povahou hmotno-právneho postavenia účastníkov predmetných dohôd. Nakoľko dlžnícko-veriteľský vzťah, ktorého posúdenie je predmetom tohto konania nemal nikdy spotrebiteľský charakter, ako sa žalobcovia snažia účelovo tvrdiť, nemal pôvodný veriteľ povinnosť zisťovať napr. finančnú gramotnosť dlžníka. Takýto výklad povinností účastníkov zmluvy je mimo rámec akýchkoľvek právnych či iných povinností veriteľa pri inej než spotrebiteľskej zmluve. Silnú výpovednú hodnotu potvrdzujúcu to, že ich tvrdenia sú nepravdivé a zavádzajúce je aj ich tvrdenie, že pred spísaním not. zápisnice zo dňa 21.7.2016 neprebehli medzi W. L. ako dlžníkom a žalovaným v rade 1./ ako jeho veriteľom žiadne rokovania a dlžník tak nemohol ovplyvniť ani obsah zmlúv a ani obsah notárskej zápisnice. Z uvedeného tvrdenia vyplýva preto vlastne záver, že pokiaľ W. L. nejednal so svojim veriteľom, pristúpil v čase „vyššej

bdelosti“ (preukázateľne prevzal oznámenie o zosplatnení celého dlhu) k spísaniu notárskej zápisnice, ktorou uznal svoj záväzok dobrovoľne. Je neprijateľné a ničím nepreukázané tvrdenie, že dlžník nemohol ovplyvniť obsah notárskej zápisnice. Predstava, že notárka JUD. N., ktorá na obsahu vzájomných práv a povinností účastníkov tohto konania nemá žiadny záujem, by spísala notársku zápisnicu, ktorej obsah by bol iný než prejav W. L. je neprijateľná. Súčasne sa tak vynára otázka, prečo potom W. L. takúto zápisnicu podpísal, keď nekorešpondovala s jeho prejavom vôle?! Takéto tvrdenia je nutné považovať za absurdné a iba potvrdzujúce snahu o nepravdivé a účelové popísania rozhodných skutkových okolností. Žiada, aby súd žalobu žalobcov 1./2./ a 3./ zamietol a žalovanému v rade 1./ priznal nárok na náhradu trov v celom rozsahu.

3. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 17.4.2018 uviedol, že žalobcovia poukazujú na skutočnosť, že veriteľ za účelom poskytnutia podnikateľského úveru nijakým spôsobom neskúmal bonitu žalobcu v 3. rade, keď od neho za účelom poskytnutia Úveru nepožadoval a neskúmal hospodárske výsledky ani akýmkoľvek iným spôsobom sa nezaujímal a nezisťoval si okolnosti podnikania žalobcu v 3. rade. Zároveň veriteľ tiež nestanovil akékoľvek iné podmienky poskytnutia úveru vzťahujúce sa k podnikateľskej činnosti žalobcu v 3. rade než výpis zo živnostenského registra.

Žalobcovia ďalej tvrdia, že „primárnym záujmom veriteľa vôbec nebolo poskytnúť žalovanému v 3. rade úver avšak získať nehnuteľnosť, ktorou bolo poskytnutie úveru zabezpečené. Na doplnenie uvádzajú, že ani v emailovej komunikácii medzi sprostredkovateľom úveru R.. U. U. a žalobcom v 3. rade nedošlo k žiadnej komunikácii ohľadom podnikateľskej činnosti žalobcu v 3. rade ale ako jediná podstatná náležitosť pre poskytnutie úveru boli riešené otázky ohľadom nehnuteľnosti a jej potencionálnych právnych väd a ťarch, zriadenie záložného práva ku ktorej bolo využité na zabezpečenie pohľadávky.“

Žalobcami uvádzané skutočnosti nie sú pravdivé, nakoľko v prvom rade žalovaný dáva do pozornosti súdu, že R.. U. U. nie je a nikdy nebol ani zamestnancom spol. EsoFin, s.r.o. a táto spoločnosť s ním nebola nikdy ani v žiadnom zmluvnom vzťahu. Pán R.. U. pre EsoFin, s.r.o. nikdy nevykonával žiadne sprostredkovateľské alebo akékoľvek iné činnosti, a to odplatne alebo bezodplatne. Akékoľvek skutkové okolnosti týkajúce sa R.. U. uvádzané žalobcami vo vzťahu k prejednávanej veci sú bezpredmetné. Je zrejmé, že žalobcovia osobu R.. U. použili pri popise skutkových okolností vyslovene účelovo, aby vytvorili predstavu o rozhodujúcom skutkovom deji tak, aby vyhovovala potrebám ich návrhu.

Bez povšimnutia nemôže ostať ani fakt, že z dôkazu predloženého samotnými žalobcami nevyplýva ani len v náznaku záver, že by R.. U. viedol so žalobcom v rade 3 elektronickú komunikáciu v mene alebo na účet alebo v prospech spol. EsoFin, s.r.o.. Z tohto listinného dôkazu predloženého žalobcami v rade I./až III./ navyše vyplýva pre žalovaného záver, že W. L. mal záujem o navýšenie úveru v minulosti jemu poskytnutého bližšie nešpecifikovanou stavebnou sporiteľňou s čím opäť EsoFin, s.r.o. nemala nič spoločné.

Rovnako z prílohy žalobcov vyplýva, že R..U. vystupoval ako finančný poradca a sprostredkovateľ pre stranu žalobcu v rade 3./ a snažil sa mu poskytnúť pomoc a poradenstvo pri navýšovaní jeho existujúcich úverov, k povahe ktorých nemá žalovaný v rade 2./ žiadnu informáciu. Pôvodný veriteľ - spol. EsoFin, s.r.o. si predzmluvné rokovania viedla s W. L. ako dlžníkom a súčasne aj s manželmi F. ako záložcami sama vo vlastnom mene a preto o obsahu vzájomnej komunikácie žalobcu v rade 3./ a R.. U. nemá žiadnu vedomosť. R.. U. ako osoba odborne zdatná vystupovala v danej veci, avšak ako zástupca žalobcu v rade 3./ a aj to len pri komunikácií so spoločnosťou EsoFin, s.r.o.. Táto osoba však zmluvu s dlžníkom a ani so záložcami už neuzatvárala, toto si zabezpečoval pôvodný veriteľ už vo vlastnej réžii. R.. U. si za jeho služby dohodol províziu a aj jej splatnosť so samotným dlžníkom, pričom žalovaný v rade 1./ do toho nijak nevstupoval.

Z vyššie uvedených dôvodov preto pre posúdenie danej právnej veci nemá relevanciu otázka, či R.. U. je alebo nie je finančným poradcom alebo finančným agentom a či má alebo nemá za týmto účelom vydané živnostenské oprávnenie alebo iné povolanie na základe ktorého vykonáva podnikateľskú činnosť v tejto oblasti.

Žalovaný v 2. rade ako právny nástupca pôvodného veriteľa EsoFin, s.r.o. striktnie odmieta tvrdenia žalobcov v rade 1. až 3. rade o tom, že by pôvodný veriteľ neskúmal účel na ktorý bude úver poskytnutý. V rámci preskúmania schopnosti dlžníka plniť záväzky z úverovej zmluvy pôvodný veriteľ EsoFin, s.r.o. vyžiadala od W. L. informácie a podklady týkajúce sa jeho podnikateľskej činnosti, na základe čoho žalobca v rade 3 doručil pôvodnému veriteľovi niekoľko kópií jeho faktúr určených jeho odberateľom, a to C.. D. T. advokátovi, L. Č. K.-K. T., ktorými preukazoval svoju schopnosť získať finančné prostriedky a plniť tak záväzky z úverovej zmluvy. S doručením týchto faktúr žalobca v rade 3 preukazoval jeho živú obchodnú činnosť a aj schopnosť splácať budúci záväzok. Spolu s faktúrami žalobca v rade 3 doručil pôvodnému veriteľovi aj výpis zo živnostenského registra, ktorým preukazoval jeho záujem vstúpiť

do hmotno-právneho postavenia dlžníka ako podnikateľ a teda subjekt obchodného práva a nie ako spotrebiteľ.

V rámci doručenia vstupnej informácie pri predzmluvných rokovaníach dlžník W.Š. L. označil platobné miesta - rôzne bankové účty, v prospech ktorých mala spoločnosť EsoFin, s.r.o. vykonať úhrady finančných prostriedkov, ktorých súčet zodpovedal výške poskytnutého úveru. Ani pôvodný veriteľ EsoFin, s.r.o. a ani žalovaný VERSLUIN, s.r.o. do dňa podania pôvodného návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zo strany žalobcu v rade 3 nemali vedomosť o tom, kto je vlastníkom špecifikovaných bankových účtov a v akom právnom postavení sú majitelia týchto účtov vo vzťahu k žalobcom v rade 1. až 3. Dnešné tvrdenia žalobcov o tom, že pôvodný veriteľ si nijak bližšie nepreveroval príjmové možnosti dlžníka považuje žalovaný v rade 2 za účelové tvrdenia žalobcov, prostredníctvom ktorých títo chcú iba vyvolať na strane konajúceho súdu dojem, že sa stali obeťami nečestného konania žalovaných. V skutočnosti je však potrebné poukázať na to, že samotný žalobca v rade 3 sa už nijak bližšie nevyjadruje v jeho podaniach o tom, že ak použil poskytnutý úver na iné ako podnikateľské účely, tak tým hrubo porušil podmienky poskytnutia úveru dojednané medzi zmluvnými stranami. Pre úplnosť žalovaný poukazuje na to, že ešte dňa 10.4.2017 v rámci e-mailovej korešpondencie so spol. EsoFin, s.r.o. potvrdil W. L. oprávnenosť nárokov žalovaného ako právneho nástupcu EsoFin, s.r.o. a súčasne mal záujem o uzavretie nejakej dohody, ktorá by mu umožnila záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXX z 30.10.2015 uhradiť neskôr, ktorej uzavretie sa snažil dosiahnuť na základe argumentu, že jeho podnikanie v stavebníctve sa mu podarilo „rozbehnúť“. Aj týmto dôkazom žalovaný preukazuje, že od počiatku rokovaní a až do času po splatnosti záväzku žalobca v rade 3 vystupoval v hmotno-právnom postavení podnikateľa a jeho terajšie tvrdenia o tom, že úver čerpal ako fyzická osoba spotrebiteľ sú jeho účelovými tvrdeniami smerujúcimi k vyhnutiu sa povinnosti neplniť záväzky zo Zmluvy o úvere Spoločnosť EsoFin, s.r.o. ako pôvodný veriteľ mala žalobcu v rade 3 za dostatočne bonitného, nakoľko tento mal podľa vlastného tvrdenia dosahovať mesačné tržby vo výške do 1.800,- EUR, čo malo a mohlo s veľkou rezervou postačovať na úhradu dohodnutých splátok úveru. Dlžník doposiaľ ani raz netvrdil, že faktúry, ktoré doložil v rámci predzmluvných rokovaní neboli uhradené. Veriteľovi jeho tvrdenia preukázané faktúrami dostačovali a mal za to, že dlžník je dostatočne bonitný a najmä schopný zabezpečiť si mesačné tržby v postačujúcej výške. V prípade ak by samotný žalobca v rade 3 dnes tvrdil, že ním predložené faktúry neboli uhradené alebo že nie sú oprávnené (účtovný doklad vyfabrikovaný pre potreby uzavretia zmluvy o úvere), jednalo by sa zrejme o konania zakladajúce trestno-právnu zodpovednosť p. L..

Žalovaný má za to, že žalobcovia I./ až III./ nijak nepreukazujú ich tvrdenia, že Zmluva o úvere č. XXXXXX má charakter spotrebiteľskej zmluvy, žalobca v rade 3 predmetnú zmluvu o úvere uzavrel jednoznačne ako podnikateľ. Pri spisovaní a uzatváraní zmluvy o úvere vychádzal veriteľ z údajov poskytnutých samotným žalobcom v rade 3 W. L. a je teda vylúčené, aby došlo ku chybe označenia žalobcu 3 na písomnom vyhotovení zmluvy o úvere, kde by bol „omylom“ označený namiesto fyzickej osoby ako podnikateľ. Toto tvrdenie podporuje aj fakt, že účel úveru bol medzi zmluvnými stranami jednoznačne dohodnutý ako podnikateľský úver a slúžil na prevádzkové potreby žalobcu 3. Pokiaľ by žalobca 3 bral v skutočnosti úver na iné účely ako boli tie ktoré boli dohodnuté v zmluve o úvere a súčasne by chcel žalobca 3 čerpať finančné prostriedky z úveru v inom hmotno-právnom postavení, tak by to muselo aj z tohto pohľadu viesť k záveru, že uviedol svojho veriteľa do omylu, nakoľko tento od momentu začatia predzmluvných rokovaní disponoval informáciou, že úver bude poskytnutý ako podnikateľský. Rovnaký názor na povahu úveru má aj žalovaný 2 ako právny nástupca pôvodného veriteľa. Spoločnosť EsoFin, s.r.o. si od počiatku je vedomá skutočnosti, že nemá oprávnenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a nikdy sa ani nezaujímal o získanie tohto druhu povolenia, pretože o poskytovanie spotrebiteľských úverov nemala nikdy záujem. Žalovaný tvrdí, že EsoFin, s.r.o. by v prípade záujmu W. L. o poskytnutie spotrebiteľského úveru, takýto nikdy neposkytla. Taktiež poukazuje na to, že zo žiadneho dôkazu predloženého žalobcami nevyplýva, že žalobca v rade 3 by bol niekedy žiadal spol. EsoFin, s.r.o. o poskytnutie úveru ako fyzická osoba a len na základe rozhodnutia tejto spoločnosti ako budúceho veriteľa by bol svoje hmotno-právne postavenie prispôbil podmienkam poskytnutia úveru, ktoré nastavil žalovaný v rade 1. Aj toto je dôkazom o tom, že žalobca v rade 3 si bol od počiatku vedomý toho, že do úverového vzťahu vstupuje ako podnikateľ.

Súčasne poukazuje na fakt, že žalobca 3 rovnako v postavení podnikateľa spísal s pôvodným veriteľom dňa 21.7.2016 Notársku zápisnicu medzi účastníkmi právneho úkonu spoločnosťou EsoFin, s.r.o. a žalobcom 3 označeným miestom podnikania, identifikačným číslom a číslom zápisu v živnostenskom registri Okresného úradu Trnava obsahujúcu dohodu osoby oprávnenej a osoby povinnej o uznaní záväzku o súhlase s exekúciou a vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Žalobca 3 je v texte notárskej zápisnice opakovane a výlučne označovaný ako podnikateľ. K spísaniu notárskej zápisnice došlo po

takmer 8.-mich mesiacoch po uzavretí Zmluvy o úvere, takže v prípade ak by žalobca v rade 3 nesúhlasil so svojim vlastným pôvodným hmotno-právnym postavením podnikateľa v rámci záväzkovo-právneho vzťahu založeného zmluvou o úvere, mal možnosť nesúhlasiť s obsahom notárskej zápisnice, ktorou uznal svoj platný záväzok, čo do právneho základu, tak i čo do jeho výšky.

Navyše je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že jedno vyhotovenie zmluvy o úvere je pevne spojené so samotnou notárskou zápisnicou, čo opäť vylučuje nejaké otázky spojené so skutočným postavením žalobcu III./ v rámci hmotno-právneho vzťahu založeného zmluvou o úvere a skutočným vnútorným postojom žalobcu v rade 3 k veci. Taktiež je nevyhnutné poukázať na fakt, že žalobca preukázal svoju totožnosť pred spísaním notárskej zápisnice okrem dokladu totožnosti aj osvedčením o živnostenskom oprávnení z 23.4.2012, ktoré je ako príloha opäť pevne spojené s textom notárskej zápisnice, ktoré notárke predložil on osobne.

Súčasne dáva do pozornosti konajúceho súdu fakt, že žalobca v rade 3 spísal Notársku zápisnicu až po tom, ako mu bolo oznámené, že došlo k zosplatneniu celého jeho záväzku z dôvodu neplnenia povinností vyplývajúcich mu zo Zmluvy o úvere, a teda takýto úkon vykonal už v čase tzv. vyššej bdelosti, kedy si bol vedomý všetkých okolností uzavretia Zmluvy o úvere rovnako ako aj následkov porušenia povinností jemu vyplývajúcich z takejto Zmluvy o úvere. Napriek všetkým týmto okolnostiam žalobca v rade 3 takúto Notársku zápisnicu spísal dobrovoľne a svoj záväzok uznal, a to vrátane skutočnosti že zmluvný vzťah uzavrel ako podnikateľ.

Žalovaný poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalobca nebol „čerstvým“ podnikateľom, a teda že by si živnostenské oprávnenie vybavil účelovo a iba pre potreby poskytnutia úveru, tak ako bola prax nebankových subjektov v minulosti, ktoré nútili dlžníkov k tomu, aby si vybavili živnostenské oprávnenie a formálne čerpali finančné prostriedky pre podnikateľské účely, čo smerovalo výlučne k tomu, aby sa hmotno-právny vzťah dostal spod spotrebiteľsko-právnej ochrany.

Žalovaný v rade 2 súčasne poukazuje na to, že Zmluva o úvere bola uzavretá na základe žiadosti žalobcu. Zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalobca vstúpil do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Vzhľadom na uvedené nie je možné túto zmluvu o úvere potvrdzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.. Súd by mal v tejto súvislosti akceptovať aj dobrú vieru žalovaného, s ktorou do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval. Preto, ak žalobca v zmluve o úvere uviedol a aj podpísal, že sú poskytované peňažné prostriedky na účel výkonu jeho podnikania (účelový prevádzkový podnikateľský úver), treba chrániť dobrú vieru žalovaného a žalobcovi nepriznať právne postavenie spotrebiteľa.

Z tvrdení žalobcov 1 až 3 vyplýva, že Zmluva o úvere č. XXXXXX, ktorú žalobca 3 uzatvoril so spoločnosťou EsoFin, s.r.o. je neplatná pretože bola uzavretá v tiesni a bez možnosti ovplyvnenia jej obsahu a zároveň sprostredkovateľ úveru R.. U. vedel, že finančné prostriedky, ktoré žalobca v rade 3 získa na základe poskytnutého úveru budú použité na osobné potreby žalobcu a súčasne spol. EsoFin, s.r.o. nedisponovala k 30.10.2015 povolením Národnej banky Slovenska na poskytovanie spotrebiteľských úverov, z ktorého dôvodu je v zmysle predpisov o ochrane spotrebiteľa (§11 ods. 3 zák. o spotrebiteľských úveroch) predmetná Zmluva o úvere neplatná rovnako ako Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzavretá medzi EsoFin, s.r.o. a žalobcami v rade 1./a 2./ nakoľko takáto zmluva má akcesorický charakter vo vzťahu k Zmluve o úvere a zdieľa preto jej právny osud a to aj v otázke jej platnosti či neplatnosti.

Takéto tvrdenia všetkých žalobcov žalovaný v rade 2 považuje za účelové a nepravdivé. Žalovaný v rade 2 v zmysle vyššie uvedených skutočností považuje právnu konštrukciu žalobcov v rade 1 a 2 o neexistencii platne uzavretého záložného práva k nehnuteľnosti v ich vlastníctve za účelové tvrdenie, ktoré je založené na nesprávnom výklade právneho predpisu.

V zmysle všetkých vyššie uvedených skutočností žalovaný v rade 2 navrhuje aby súd žalobu žalobcov v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o úvere zo dňa 30.5.2015, Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 30.5.2015; Notárskou zápisnicou N 216/2016 zo dňa 21.7.2016; Osvedčením o živnostenskom oprávnení zo dňa 23.4.2012 a zistil nasledovné:

5. Zástupca žalobcov pred súdom uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava skutočností uvedených v písomnej žalobe, k veci dodáva, že hneď pri uzavretí zmluvy muselo byť zrejmé, že žalobca v 3. rade ako dlžník nebude schopný splácať úver v zmysle podmienok uvedených v Zmluve o úvere, keď žalovaní síce tvrdia, že zisťovali jeho príjmy a žalobca preukázal faktúrami príjem 1.800,-eur, keď poukazuje aj na to,

že posledná splátka mala byť v podstatne vo vyššej sume a to až cez 41.000,- eur, bolo teda od počiatku zrejmé, že ani pri takomto prezentovanom príjme nebude schopný splatiť celý dlh i s príslušenstvom. Nie je pravdou, že by žalobca v 3. rade zavádzal resp. zamlčal skutočnosti pri uzavretí Zmluvy, keď v bode 9 označenom ako podmienky čerpania úveru, sú plnenia poukazované na veriteľov, ktorým dlžil jednak žalobca v 3. rade ako fyzická osoba resp. žalobca 1. a 2. ako vlastník nehnuteľnosti, pričom všetky tieto nároky vyplývali z listu vlastníctva dotknutej nehnuteľnosti, pričom posledná splátka bola uvoľnená až vtedy, keď došlo k uspokojeniu všetkých týchto nárokov, čo malo za následok, že nehnuteľnosť sa stala nezaťažená a jediné, čo ju zaťažovalo, bolo zriadenie záložného práva v prospech žalovaného v 1. rade. Táto skutočnosť bola žalovanému v 1. rade zrejmá a pánovi U. boli predkladané jednotlivé konkrétne vyčíslenia týchto záväzkov, ktoré nepochybne museli byť predložené aj žalovanému v 1. rade, keďže výška týchto záväzkov zodpovedala výške pohľadávok podľa týchto potvrdení. Je toho názoru, že nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade z dôvodu neplatnosti zmluvy o úvere s poukazom na skutočnosti tvrdené v tomto konaní a ani k postúpeniu záväzkov zo zabezpečovacích zmlúv.

6. Zástupca žalovaných v 1. a 2. rade pred súdom uviedol, že je toho názoru, že z námietky žalobcov ohľadom výšky splátok a schopnosti splácať tento dlh je zrejmé, resp. je možné vnímať to tak, že žalobca v 3. rade dopredu vedel, že nebude schopný splácať dohodnuté splátky a napriek tomu o tomto presviedčal veriteľa. Ďalšia námietka, že pán L. žalobca v 3. rade predkladal pánovi U. rôzne potvrdenia neobstojí vo vzťahu ku žalovaným, nakoľko opakovane dáva do pozornosti, že sa jednalo o sprostredkovateľa, ktorý bol v zmluvnom vzťahu s pánom L. a nie so spoločnosťou veriteľa. To, čo predložil pán L. svojmu sprostredkovateľovi, nie je relevantným argumentom pre vedenie tohto konania, faktom je, že takéto potvrdenia a ani tvrdenia sa nedostali do dispozície spoločnosti EsoFin pred uzavretím úverovej zmluvy. Ďalej chce dať do pozornosti súdu, že až zo žaloby a rovnako aj z informácií, ktoré vyplynuli z konania vedeného na tun. súde pod sp. zn. 36Cb/82/2018, kde prišli žalovaní k záveru a informáciám, že pán L. hradil dlh u správcu domu za svojich starých rodičov, nejednalo sa o jeho dlh a preto tento dlh nemohol vyvolať tieseň na jeho strane. Vo vzťahu k úvere zo spoločnosti Anvest, ktorý bol refinancovaný poskytnutým úverom, sa je ťažko dnes vyjadriť, nakoľko žalobca v 3. rade do dnešného dňa nepreukázal jeho povahu, z obsahu spisu vyplýva iba to, že spoločnosti Anvest k určitému dňu špecifikovala výšku záväzku žalobcu v 3. rade. Ďalej dlhy, ktoré boli uhrádzané vo vzťahu ku Sociálnej a Zdravotnej poisťovni boli dlhy žalobcu v 3. rade pochádzajúce z jeho podnikania a dlhy, ktoré boli hradené exekútorovi JUDr. L. boli dlhy pani F.Č., ktoré neboli spôsobilé vyvolať opäť tieseň na strane žalobcu v 3. rade.

7. Predmetom tohto konania bolo určenie, že záložné právo zriadené na základe Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnosti (špecifikovanej v žalobe) nie je a tiež, že práva vyplývajúce zo Zmluvy o úvere nie sú.

8. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Podľa § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutelnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona.

9. Súd sa prvotne zaoberal existenciou naliehavého právneho záujmu a dospel k záveru, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na určení existencie záložného práva a to vzhľadom na skutočnosť, že majú za to, že záložná zmluva je neplatná, predmetná žaloba je tak prostriedkom odstránenia neistoty právneho postavenia žalobcov, keď žalovaný v 2. rade ako záložný veriteľ začal realizovať výkon záložného práva.

10. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť a to s poukazom na nasledovné:

Medzi stranami nebolo sporné, že predmetná zmluva o úvere a predmetná záložná zmluva boli písomne uzavreté, Zmluva o úvere (čl. 13-19 spisu) bola uzavretá dňa 30.10.2015 medzi žalovaným v 1. rade ako veriteľom a žalobcom v 3. rade ako dlžníkom, predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 36.240,- eur, konečná splatnosť úveru bola dňa 30.10.2016. Žalobca v 3. rade ako dlžník, je v zmluve označený obchodným menom, miestom podnikania, IČO-m a číslom živnostenského registra. Ako účel úveru je v zmluve vedený: „Účelový prevádzkový podnikateľský úver“. Na základe zmluvy boli žalobcovi v 3. rade poskytnuté finančné prostriedky v uvedenej výške.

Za účelom zabezpečenia pohľadávky bolo zriadené záložné právo na predmetnú nehnuteľnosť, ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov - žalobcov v 1. a 2. rade, ktorí sú starými rodičmi žalobcu v 3. rade. Záložné právo bolo zriadené Zmluvou o záložnom práve k nehnuteľnosti (čl. 20 - 23 spisu) uzatvorenou dňa 30.10.2015 medzi žalovaným v 1. rade ako záložcom a žalobcami v 1. a v 2. rade ako záložnými veriteľmi a tiež zmenkou vystavenou dlžníkom, avalovanou záložcom na zmenečnú sumu 44.937,60 EUR, splatnú 30.10.2016. Žalobca v 3. rade nebol schopný úver splácať, preto žalovaný v 1. rade dňa 2.5.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť dlhu a vyzval žalovaného v 3. rade na zaplatenie pohľadávky.

Dňa 21.7.2016 bola medzi žalobcom v 3. rade a spoločnosťou EsoFin spísaná Dohoda osoby oprávnenej a osoby povinnej o uznaní záväzku a súhlase s exekúciou a vykonateľnosťou, vo forme Notárskej zápisnice (čl. 114-126 spisu), v ktorej je účastník tohto právneho úkonu W. L. (žalobca v 3. rade) označený obchodným menom, miestom podnikania, IČO-m a číslom živnostenského registra. W. L. uznal dlh voči spoločnosti EsoFin, s.r.o. (žalovaný v 1. rade), vyplývajúci z uzavretej Zmluvy o úvere zo dňa 30.10.2015, rovnajúcej sa sume istiny dlhu, t.j. 36.240,- eur spolu s príslušenstvom (vyčíslené v Notárskej zápisnici). Prílohou Notárskej zápisnice je i Osvedčenie o živnostenskom oprávnení W. L. (čl. 122 spisu)

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade dňa 25.8.2016 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalovaného v 2. rade (vyplýva z Oznámenia o postúpení pohľadávky - čl. 40 spisu), ktorý listom zo dňa 12.10.2016 (čl. 41 spisu) oznámil žalobcovi v 3. rade, že s ohľadom na skutočnosť, že si plnil svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o úvere iba čiastočne, pristupuje ako veriteľ a súčasne ako záložný veriteľ k výkonu záložného práva k predmetu zálohu.

Medzi stranami sporu bolo sporné, či zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, v dôsledku čoho by sa mal posudzovať tento vzťah v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami vzťahujúcimi sa na spotrebiteľov, keď žalobcovia poukazovali na skutočnosť, že „údaje ohľadom osoby dlžníka uvedené v zmluve nie sú podstatné, teda nie je podstatné, že je označený ako podnikateľ, podstatná je skutočnosť na čo bol predmetný úver poskytnutý, je zrejmé, že v danom prípade nebol poskytnutý na podnikateľské účely ale na vyplatenie záväzkov, ktoré s podnikaním nesúviseli, preto nemožno mať za to, že i keď je v zmluve uvedené, že je uzavretá podľa Obchodného zákonníka sa jedná o takúto zmluvu.“

Žalobcovia mali za to, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou a ako taká je neplatná, nakoľko:

- veriteľ využil tieseň a neľahkú životnú situáciu žalobcu v 3 rade, takýto postup je v rozpore s dobrými mravmi a v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníku je taký právny úkon, ktorý sa prieči dobrým mravom, neplatný.

- je uzatvorená medzi veriteľom - podnikateľom, ktorý nemal povolenie Národnej banky Slovenska na poskytovanie spotrebiteľských úverov a dlžníkom - fyzickou osobou, ktorá nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti ale uspokojuje svoje individuálne potreby

- jej uzavretie bolo sprostredkované fyzickou osobou - podnikateľom pánom Bc. U. U., ktorý nemal oprávnenie vykonávať voľnú živnosť - sprostredkovať poskytovanie úverov alebo pôžičiek.

Žalobcovia mali za to, že keďže Zmluva o záložnom práve má povahu akcesorického záväzku, ktorý trvá popri hlavnom záväzku a je od neho závislý, nemohla platne vzniknúť ani Zmluva o záložnom práve k nehnuteľnosti, keďže Zmluva o úvere je neplatná.

11. Súd dospel k záveru, že z predmetnej Zmluvy o úvere jednoznačne a nepochybne vyplýva, že žalobca v 3. rade zmluvu uzavrel ako fyzická osoba podnikateľ, keď v zmluve je ako dlžník označený obchodným menom, miestom podnikania, IČO-m a číslom živnostenského registra. V žiadnej časti zmluvy o úvere nie je uvedené samostatne meno a priezvisko žalobcu v 3. rade, ale vždy výlučne s dodatkom, že sa jedná o podnikateľa, alebo že sa jedná o jeho obchodné meno.

Súd sa nestotožňuje s názorom žalobcov, že pre posúdenie o aký úver sa jedná nie je podstatné ako je dlžník v zmluve označený, ale podstatné je na čo je úver poskytnutý.

Podľa názoru súdu, skutočnosť, že žalovanému v 1. rade, ako v tom čase veriteľovi, muselo byť podľa žalobcov zo zmluvy a z predložených dokladov k zmluve zrejmé, že finančné prostriedky budú použité na uspokojenie súkromných individuálnych záujmov dlžníka - žalobcu v 3. rade, nemôže viesť k záveru, že predmetná úverová zmluva je v skutočnosti zmluvou spotrebiteľskou, keď žalobca v 3. rade jednoznačne vystupoval v tomto zmluvnom vzťahu ako podnikateľ, čo následne potvrdil i uznaním predmetného záväzku v notárskej zápisnici, kde opätovne vystupoval ako fyzická osoba podnikateľ.

Pri uzavretí zmluvy o úvere poskytnutom dlžníkovi podnikateľovi nie je povinnosťou veriteľa zaoberať sa jeho bonitou, ani tým, na čo skutočne finančné prostriedky použije, uvedené je na zodpovednosti dlžníka. Veriteľ nie je v takomto prípade povinný ani skúmať právne tituly na základe ktorých dlžník hradí z úveru záväzky a ich súvislosť s podnikateľskou činnosťou dlžníka. To, že dlžník, ktorý uzavrie úverovú zmluvu s tým, že úver je účelovým prevádzkovým podnikateľským úverom a tieto finančné prostriedky na tento účel nepoužije, je výlučne na zodpovednosti dlžníka, a to bez ohľadu na to, či o tom veriteľ mal alebo nemal vedomosť.

Rovnako skutočnosť, že - uzavretie úverovej zmluvy bolo sprostredkované fyzickou osobou ktorá podľa žalobcov nemala oprávnenie sprostredkovať poskytovanie úverov alebo pôžičiek - je podľa názoru súdu pre rozhodnutie v predmetnej veci irelevantná, nakoľko podstatné je kto uzavrel samotnú zmluvu ako veriteľ a dlžník a samotný obsah zmluvy.

Žalobcovia tiež tvrdili, že žalobca v 3. rade uzavrel zmluvu vo finančnej tiesni, čo muselo byť žalovanému v 1. rade z predložených dokladov známe. Súd napriek tomu, že úver nepovažuje za spotrebiteľský, považuje za potrebné uviesť, že o tejto skutočnosti (že zmluvu uzavrel vo finančnej tiesni) musel mať žalobca v 3. rade vedomosť už v čase uzavretia úverovej zmluvy, čo bolo dňa 30.10.2015. Je potom otáznе, prečo žalobca v 3. rade po bezmála 9-tich mesiacoch (dňa 21.7.2016) po uzavretí Úverovej zmluvy, po tom, ako veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru (dňa 2.5.2016), uznal vo forme notárskej zápisnice opätovne ako fyzická osoba podnikateľ (o čom predložil notárovi i doklad - Osvedčenie o živnostenskom oprávnení) dlh i s príslušenstvom. Ak mal za to, že zmluvu uzavrel v tiesni a ako fyzická osoba, mal možnosť od zmluvy odstúpiť (§ 49 Občianskeho zákonníka), žalobca v 3. rade naopak záväzok zo zmluvy o úvere uznal a zaviazal sa ho zaplatiť.

12. Vzhľadom na všetky tieto uvedené skutočnosti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď mal za to, že domáhanie sa neplatnosti zmluvy o úvere a záložnej zmluvy nie je možné vyhodnotiť inak ako účelové konanie žalobcov s cieľom vyhnúť sa výkonu záložného práva.

13. Keďže súd mal nepochybne preukázané, že žalobca v 3. rade uzavrel Úverovú zmluvu ako fyzická osoba podnikateľ, sú z vyššie uvedených dôvodov (vyslovený právny názor súdu, že v danej veci sa jedná o účelový podnikateľský úver bez ohľadu na to, či žalovaný v 1. rade mal alebo nemal vedomosť o tom na čo dlžník finančné prostriedky použil) irelevantné okolnosti uzavretia Úverovej zmluvy a informácie o tom, na čo mali byť použité prostriedky z úveru; aké bolo postavenie sprostredkovateľa zmluvy vo vzťahu k žalovanému v 1. rade; aké informácie boli postúpené žalovanému v 1. rade.

Preto súd nepripustil návrh žalobcov na dokazovanie a to výsluch p. U., štatutárneho zástupcu žalovaného v 1. rade a žalobcu v 3. rade za účelom preukázania týchto skutočností.

14. Súd ostatné predložené listinné dôkazy nevyhodnocoval, nakoľko nemali žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci.

15. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.(ods. 1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd

prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.(ods. 2)

16. Žalovaní v 1. a 2. rade boli v konaní plne úspešní, preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré sú žalobcovia povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.